

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Pæmon Eremita 27. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

1. **V**incenti dabo *Manna absconditum*. Apoc. 2. *Est multitudinē dulcedinis meæ & consolationum mearum experieris, in te: Vince modo heroicentationem aliquam, pusillanimitatem, infirmitatem, aut contemptum, & senties infallibiliter magnam animi consolationem, & prægustum quasi, obventuræ tibi per hoc æternæ felicitatis: sicut e contra gustata voluptas peccati animam affligit, & continet quasi prægustum affert æternæ pœnæ quam meruisti.*
O quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine quam abscondisti timentibus te. Psalm. 30.

2. *Vincenti dabo calculum candidum.* Ap. 2. *Calculus candidus, est signum faustitatis. 2. Est signum abolitionis in iudicio. 3. Est signum electionis. Hæc tria venient illi, qui vicerit mundum. 1. In iudicio particulari & universali non condemnabitur, sed laudabitur à iudice. 2. Inter electos numerabitur, 3. In glorioso corpore æternùm lætificabitur.*

3. *Vincenti dabo nomen novum: Ut sit & dicatur filius & hæres Dei.* Hoc est inquit Bernardus *illud centuplum: Adoptio filiorum Dei.* quæ pericula non spectant, miles generosus? ut ducis aut militaris præfecturæ insignibus & nomine decoretur? Christus te filium & hæredem suum constituet, si viceris, & adeo ignavus es?

S. PÆMON EREMITA

27. Augusti,

Qua

Quâ mensurâ mensi fueritis remetietur vobis. Math. 7.

PÆMON, communi per Thebaidem calculo sanctus Eremita, à belluis tamen laceratus & devoratus ferali tumultu & sepultus. Hujus exitus ipse triennio ante vates, edixit alteri Eremicolæ, qui ad eum divertens mirabatur, leonem mediâ hyeme speluncam senis ingredi, ejusdemque rigentia frigore membra, ut calefaceret, corporis sui acclinatione fovere. Noli, inquit, frater id adscribere meis immeritis meritis visum à te leonis obsequium, membra mea innato sibi calore foventis: peccator enim sum, inque delictorum justissimam pœnam, feris bestiisque pabulum ero. Et verò, aiebat hospes, tam diræ pœnæ ab Optimo DEO, quæ causâ? quanta eam culpa meruit? Imò verò respondit, juventutis meæ delictum, & grande illud, sic paternè plectere statutum Numini. Cùm oves in Adolescentia pascerem, in viatorem, fortè innoxie transeuntem, barbarâ petulantia molossos, gregis mei custodes, incitavi, qui miserum, nequicquam ejulantem, in frustra laceratum peremere, me cùm possem facile, malum avertere crudeliter negligente, atque

atque ita immanis laniens reus, talionem exspecto. Sic ille. Tu verò, inter Sodales quamvis, qui tot petulantia illicitis animas innocentum ad lapsum precipitasti, si feras non times, cave, ne inferis pabulum fias.

Barri, ex Rosveido de vitis PP.

MEDITATIO.

De punitione peccatorum.

1. **S.** PÆMON jam pridem lacrymis diluerat juvenile delictum, non tamen supplicium peccati restabant pro illo pœnæ temporariæ luendæ. Quid adhæc cogitas, qui tam parùm sollicitus es de satisfactione? frustra non orat Vir ille Secundum Cor Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris. Et tu nec de peccatis juventutis, nec vitæ tuæ adultæ cogitas, ut pro iis fructus dignos pœnitentiæ feras? quare non clamas cum S. Augustino: *hîc ure, hîc secat* O Domine! modo ibi parcas. Et quare diligentiam non adhibes indulgentiis lucrandis? tam facili medio alterius vitæ pœnas evitandi?
2. S. Pæmon agnovit pœnam suam delicto congruam & promeritam. An te quoque multo plurimum reum humiliter agnoscis? *dolor flagelli temperatur, cum culpa cognoscitur: quia tantò quisque ferramentum medicè patientius tolerat, quantò magis purridum conspicit esse, quod secat* Greg. lib. 10. moral. illud tecum frequenter recole, per quæ quis peccat per eadem punietur. Plerumque pœna correspondet delicto.
3. Semel molossos juvenili petulantia Pæmon incitavit

tavit in viatorem, & ideo meruit ut laniena fieret ferarum. Quid si tu malo exemplo vel suafione aliquando homines induxeris in peccatum grave. *Va homini illi per quem scandalum.* Ubi vae! ibi non levis poena.

S. AUGUSTINUS
EPISCOPVS.

28 Augusti.

*Gratia autem Dei sum id quod sum,
& gratia ejus in me vacua non fuit.*

1. Cor. c. 5.

AUGUSTINVS ubi manus Deo & D. Ambrosio dedit, in Africam redux & Sacerdos primùm mox Pontifex Hipponensis factus, patrem se Catholicis omnibus, hostem hæreticis acerrimum exhibuit, quorum manus divino præsidio sæpiùs evasit. Mores improbos suorum liberrimè pro concione carpsit illorum præsertim, qui sacris vel à principio non adessent, vel ante finem subducerent sese, quique non Deo loqui in templo, sed hominibus confabulari consuèssent, Mensa ejus, quæ frugalis erat & vasis vel ligneis vel testaceis superba, quoslibet hospites admittebat, si illos excipias, quos acripti hi versiculi proscribebant.

Quis-